

*Bezwaarschriftencommissie
Awb Delfland*

Jaarverslag 2017

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. De bezwaarschriftencommissie	4
2.1. Samenstelling commissie en secretariaat	4
2.2. De taak en werkwijze van de commissie	4
3. Bezwaarschriftenprocedures 2017	5
3.1. Aantal bezwaarschriften en afhandeling	5
3.2. Soorten bezwaarschriften	6
4. Advisering 2017	7
4.1. Afgedaan zonder horen	7
4.2. Advisering aan het college	7
4.3. Termijnen	8
4.4. Procedures bij de rechter	8
5. Conclusies en aanbevelingen	9

1. Inleiding

Wanneer een burger, bedrijf, ambtenaar of een ander bestuursorgaan zich niet kan vinden in een besluit dat genomen is door een van de bestuursorganen van het Hoogheemraadschap van Delfland, (verder te noemen: Delfland) biedt de Algemene wet bestuursrecht (verder te noemen: de Awb) de mogelijkheid om een bezwaarschrift in te dienen tegen dit besluit. Op grond van de Bezwaarschriftenverordening Awb Delfland is een adviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb in gesteld. De Bezwaarschriftencommissie Awb Delfland (verder te noemen: de commissie) adviseert het betrokken bestuursorgaan over de te nemen beslissing op het bezwaarschrift.

De commissie brengt jaarlijks verslag uit van haar werkzaamheden. Het jaarverslag is bedoeld voor het college van dijkgraaf en hoogheemraden en de Verenigde Vergadering van Delfland, de ingezetenen van Delfland en is ook relevant voor de ambtelijke organisatie van Delfland om, waar mogelijk en nodig verbetering aan te brengen in de processen.

In het jaarverslag 2017 vindt u in hoofdstuk 2 allereerst een beschrijving van de samenstelling, de taak en de werkwijze van de commissie. Hoofdstuk 3 bevat een overzicht van de zaken die de commissie in 2017 behandeld heeft, gebaseerd op de gegevens uit de registratie van het secretariaat, aangevuld met gegevens van vakafdelingen. In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op de advisering door de commissie in 2017 en gaat de commissie in op de termijnen voor het afhandelen van de bezwaarschriften. In het laatste hoofdstuk, hoofdstuk 5, geeft de commissie haar conclusies weer en geeft zij aanbevelingen om de afhandeling van bezwaarschriften effectiever te kunnen laten verlopen.

2. De Bezwaarschriftencommissie

2.1. Samenstelling commissie en secretariaat

Op grond van de Verordening behandeling bezwaren Delfland is in 1996 een adviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb ingesteld. De commissie bestaat uit onafhankelijke leden met een juridische, bestuurlijke en/of ambtelijke achtergrond.

Volgens de Bezwaarschriftenverordening Hoogheemraadschap van Delfland bestaat de commissie uit een voorzitter en tenminste twee leden en plaatsvervangende leden.

In het verslagjaar 2017 was de commissie als volgt samengesteld:

Voorzitter: Mevrouw mr. T.M. Poos-Oude Lenferink

Leden: De heer mr. W.J. Wensink (plaatsvervangend voorzitter)
                              De heer mr. P. Blom (tot eind oktober 2017)
                              De heer mr. A.R. Krijgsman
                              De heer mr. drs. A. van Kampen

De commissie werd ondersteund door de secretaris, mevrouw R. van Dijke. De ondersteuning van de secretaris werd verzorgd door mevrouw S. van Dijk.

2.2. De taak en werkwijze van de commissie

De commissie beoordeelt naar aanleiding van ingediende bezwaren de besluiten aan de hand van de geldende regelgeving, de beleidsregels van Delfland en aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De commissie volgt daarbij de procedure zoals vastgelegd in de Awb en de Bezwaarschriftenverordening Hoogheemraadschap van Delfland. Alvorens haar advies op te stellen nodigt de commissie, in de meeste gevallen, partijen uit voor een hoorzitting. Tijdens deze zitting kan degene die bezwaar heeft gemaakt het bezwaar nader toelichten, kan het bestuursorgaan zijn standpunt verdedigen en kunnen, afhankelijk van de casus, ook andere belanghebbenden worden gehoord. Partijen worden op basis van gelijkwaardigheid behandeld en krijgen op die manier ook de gelegenheid om op uiteenlopende standpunten te reageren.

Het doel van de bezwaarschriftprocedure is heroverweging van het primaire besluit en – voor zover nodig - het herstel van gebreken, zonder dat daar een rechter aan te pas hoeft te komen. Anders dan de rechter dient het bestuursorgaan zich bij deze heroverweging niet te beperken tot de rechtmatigheid van het primaire besluit, maar wordt het volledige besluit heroverwogen. Het is daarmee een verplicht voorportaal voor toegang tot de bestuursrechter. Een ander belangrijk doel van de bezwaarschriftprocedure is het zoveel mogelijk voorkomen van een gang naar de bestuursrechter (zeefwerking).

In 2017 heeft de commissie zeven vergaderingen gehouden.

Het aantal zaken per hoorzitting hangt af van de hoeveelheid bezwaarschriften die de secretaris ontvangt, de complexiteit van de zaken en de afdoening van de bezwaren binnen de wettelijke termijn. Tijdens een hoorzitting worden minimaal één zaak en maximaal drie zaken behandeld. Indien er veel bezwaarschriften moeten worden behandeld, kan de commissie ervoor kiezen een extra vergadering in te plannen.

3. Bezwaarschriftenprocedures 2017

3.1. Aantal bezwaarschriften en afhandeling

Op 1 januari 2017 bedroeg de werkvoorraad van de commissie vijf bezwaarschriften. Deze bezwaarschriften zijn alle in 2017 ingetrokken. In 2017 zijn verder 37 bezwaarschriften ontvangen. Op 31 december 2017 waren twintig bezwaarschriften afgehandeld. Tien bezwaarschriften zijn ingetrokken, één bezwaarschrift is doorgezonden. In één zaak heeft het college het genomen besluit ingetrokken, waarop het bezwaarschrift ook is ingetrokken. Op 1 januari 2018 bedroeg de werkvoorraad twintig bezwaarschriften.

Overzicht behandelde bezwaarschriften	
Werkvoorraad per 1 januari 2017	5
Aantal ontvangen bezwaarschriften in 2017	37
Totaal te behandelen bezwaarschriften in 2017	42
Afhandeling van de bezwaarschriften in 2017	
Ongegrond verklaarde bezwaarschriften	3
Geground verklaarde bezwaarschriften	2
Ingetrokken bezwaarschriften	16
Doorgezonden zaken	1
Totaal afgehandelde zaken in 2017	22
Werkvoorraad 1-1-2018	20

3.2. Inhoud van de bezwaarschriften

De door de commissie ontvangen bezwaarschriften worden in verschillende categorieën onderverdeeld:

Vergunningen

Bezwaren gericht tegen besluiten op grond van de Keur Delfland 2010 en de Waterwet verleende of geweigerde vergunningen. Dit is de omvangrijkste categorie bezwaren in 2017. Het gaat hier om bezwaarschriften tegen:

- het weigeren van een vergunning;
- de voorschriften die aan een vergunning zijn verbonden;
- het verlenen van een vergunning, waarbij belangen van derden in het geding zijn.

In 2017 heeft het college 924 besluiten genomen op vergunningaanvragen. Tegen deze besluiten zijn in 2017 24 bezwaarschriften ingediend.

Handhavingzaken

Hierbij gaat het om bezwaarschriften tegen:

- het opleggen van een last onder bestuursdwang/dwangsom;
- verzoeken tot handhaving;
- gedoogbeschikkingen;
- beschikkingen in het kader van de Wrakkenwet;
- de kostenbeschikking bij de last onder bestuursdwang;
- de invorderingsbeschikking bij de last onder dwangsom.

In 2017 heeft het college 347 handhavingsbesluiten genomen. Er zijn in 2017 zes bezwaarschriften tegen handhavingsbesluiten ingediend.

Rechtspositionele besluiten

Hierbij gaat het om bezwaarschriften die zijn gericht tegen besluiten die zijn genomen op grond van de Sectorale Arbeidsvoorwaardenregeling Waterschapspersoneel (de SAW) zoals:

- beoordelingsbesluiten;
- plaatsingsbesluiten;
- ontslagbesluiten;
- disciplinaire maatregelen;
- overige rechtspositionele besluiten.

De commissie heeft in 2017 vier bezwaarschriften ontvangen die gericht waren tegen rechtspositionele besluiten. Verreweg de meeste besluiten die genomen worden zijn beoordelingsbesluiten. Het college neemt rond de 450 beoordelingsbesluiten per jaar.

Overige besluiten

Drie ingediende bezwaarschriften vallen onder de categorie overige besluiten. Dit betreft een bezwaarschrift tegen een opgelegde aanslag voor de zuiveringsheffing. Dit bezwaarschrift is doorgezonden aan de Regionale Belastinggroep, die deze bezwaarschriften behandelt. Een andere betrof een bezwaarschrift tegen de afwijzing van een verzoek om nadeelcompensatie en de derde betrof een bezwaarschrift tegen de afwijzing van een verzoek om subsidie.

4. Advisering 2017

4.1. Afgedaan zonder horen

In 2017 heeft de commissie zeven hoorzittingen gehouden. Tijdens elke hoorzitting is slechts één zaak behandeld. De reden hiervan is dat veel bezwaarschriften zijn ingetrokken door bezwaarmakers, nog voordat de hoorzitting plaatsvindt. De commissie heeft in dit jaar verder geen adviezen uitgebracht zonder dat een hoorzitting werd gehouden; iets wat in die zaken die naar het oordeel van de commissie kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk (on)gerond zijn, wel tot de mogelijkheden behoort.

4.2. Advisering aan het college

In 2017 heeft de commissie geadviseerd vier bezwaarschriften ongegrond te verklaren. Deze adviezen zijn door het college overgenomen.

In twee procedures heeft de commissie geadviseerd de bezwaarschriften gegrond te verklaren. De ene zaak betrof een bezwaarschrift tegen een opgelegde last onder bestuursdwang. Bezwaarmaker was gelast de op of aan de kering aangebrachte gewassen, anders dan gras, en andere kadevreemde elementen en de steiger te verwijderen, zoals bedoeld in de destijds aan bezwaarmaker verleende keurvergunning, zodat Delfland de werkzaamheden – het op verplichte hoogte en breedte brengen van een kering – kon uitvoeren. De commissie was van oordeel dat er geen sprake was van overtreding van een voorschrift van de destijds verleende watervergunning. In dit voorschrift is namelijk opgenomen dat bezwaarmaker de aangebrachte gewassen en andere kadevreemde elementen moet verwijderen *zodra* dit wegens ophoging aan de kade nodig was. Hoewel door Delfland een projectplan was vastgesteld voor het op hoogte en breedte brengen van de kade, was er geen concrete planning voor de uitvoering daarvan en was bezwaarmaker, naar het oordeel van de commissie, bij het opleggen van de last nog niet in overtreding. Het college dient naar het oordeel van de commissie eerst een aanzegging te doen dat Delfland de werkzaamheden gaat uitvoeren (datum/periode) en dan dient bezwaarmaker de gewassen en kadevreemde elementen te verwijderen. Pas als bezwaarmaker dan niet aan die verplichting voldoet, is hij in overtreding en kan een last onder bestuursdwang worden opgelegd. Het college heeft het advies overgenomen, het bezwaarschrift gegrond verklaard en de last herroepen.

De andere zaak waarin de commissie heeft geadviseerd het bezwaarschrift gegrond te verklaren, is een bezwaarschrift tegen de afwijzing van een subsidieverzoek voor het treffen van klimaatadaptieve maatregelen. Dit verzoek was afgewezen omdat bezwaarmaker niet heeft voldaan aan één van de voorwaarden voor het indienen van een dergelijk verzoek, namelijk dat het verzoek drie maanden voor de uitvoering van de maatregel dient te worden ingediend. De commissie is van oordeel dat de subsidie alsnog aan bezwaarmaker dient te worden toegekend, omdat het afwijzen van dit verzoek onredelijk is, gelet op het feit dat het verzoek van bezwaarmaker in lijn is met de doelstellingen van de subsidieregeling en het verzoek verder voldoet aan alle inhoudelijke voorwaarden en zou zijn toegekend als het verzoek drie maanden voor de aanvang van de realisatie was ingediend. Het college heeft aan de commissie niet duidelijk kunnen maken waarom er zo strikt wordt vastgehouden aan deze voorwaarde. De commissie kan in deze zaak ook de argumentatie van bezwaarmaker volgen. De klimaatadaptieve maatregel stond niet op zichzelf. Bezwaarmaker was bezig met de bouw van een woning, waarin hij verschillende klimaatadaptieve maatregelen neemt, waaronder diegene waarvoor aan Delfland subsidie is gevraagd. De commissie begrijpt dat het bouwproces niet zomaar kan worden stilgelegd omdat aanvraag om subsidie moet worden afgewacht. Het college dient in 2018 nog een besluit op dit bezwaarschrift te nemen.

4.3. Termijnen

Alle bezwaarschriften die in 2017 in behandeling zijn genomen, zijn binnen de termijn afgehandeld. In enkele gevallen is de termijn verdaagd. Dit was vooral noodzakelijk in die zaken die complex van aard waren.

4.4. Procedures bij de rechter

Nadat het college een besluit op een bezwaarschrift heeft genomen, heeft de bezwaarmaker (of een derde-belanghebbende) de mogelijkheid om binnen zes weken na deze beslissing beroep in te dienen bij de rechtbank. Hierna kan eventueel nog hoger beroep bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State volgen indien de bezwaarmaker (of een derde-belanghebbende) het niet eens is met de uitspraak van de rechtbank. Voor beroepszaken tegen personeelsbesluiten kan men in hoger beroep gaan bij de Centrale Raad van Beroep. Uitspraken van de rechter zijn interessant, omdat deze duidelijk maken op welke gronden de rechter in een bepaalde zaak tot zijn oordeel is gekomen. In voorkomende gevallen kan de commissie daarmee rekening houden bij haar advisering aan het college.

Voorlopige voorziening

Omdat het indienen van een bezwaarschrift de werking van het besluit niet schorst, kan een bezwaarmaker, naast het indienen van een bezwaarschrift, een verzoek tot een voorlopige voorziening indienen bij de voorzieningenrechter van de rechtbank om de werking van het besluit te schorsen zolang de bezwaarprocedure loopt. Dit heeft in 2017 niet plaatsgevonden.

Beroepszaken

In een zaak is beroep aangetekend bij de rechtbank. Dit betrof beroep tegen een besluit tegen een projectplan voor het op hoogte en breedte brengen van een kade. Het bezwaarschrift tegen dit projectplan is ongegrond verklaard en daarop heeft bezwaarmaker beroep aangetekend. Het beroep bij de rechtbank is ook ongegrond verklaard. Daarop heeft bezwaarmaker hoger beroep aangetekend. Het hoger beroep is inmiddels behandeld, maar er is nog geen uitspraak van de Raad van State ten tijde van het opstellen van dit verslag.

Een andere zaak waarin beroep is aangetekend bij de rechtbank is de zaak waarbij het college vergunning had verleend voor de bouw van acht windturbines. Daartegen hebben verschillende bezwaarmakers een bezwaarschrift ingediend. De commissie heeft geadviseerd de bezwaarschriften gegrond te verklaren. Het college heeft uiteindelijk het bestreden besluit aangepast. De vergunning betrof niet meer acht windturbines, maar zeven. Daarop is vergunninghouder in beroep gegaan bij de rechtbank. Vergunninghouder heeft zijn beroep ingetrokken, zodat dit beroep niet door de rechtbank is behandeld.

5. Conclusies en aanbevelingen

Ook in 2017 heeft de commissie gemerkt dat het aantal bezwaarzaken dat daadwerkelijk tijdens een hoorzitting wordt behandeld, is afgenomen. Enerzijds omdat het aantal ingediende bezwaarschriften al jaren terugloopt en anderzijds omdat door de recent gewijzigde werkwijze van Delfland, waarbij zoveel mogelijk in overleg met bezwaarmakers getracht wordt een oplossing te vinden, veel bezwaren worden ingetrokken.

Met het instellen van een bezwaarschriftencommissie, heeft het Hoogheemraadschap van Delfland bewust de keuze gemaakt de besluitvorming te laten toetsen door een onafhankelijke commissie, die anders dan bijvoorbeeld de rechtbank, niet alleen kijkt of de besluitvorming voldoet aan de geldende wet- en regelgeving, maar ook bijvoorbeeld naar de gevolgen van de besluitvorming voor diegene die bezwaar maakt. Ook kijkt de commissie, met name tijdens de hoorzittingen, naar mogelijkheden die er zijn om alsnog een oplossing te vinden, die voor alle partijen acceptabel is. Niet in alle gevallen hoeft die oplossing gevonden te worden in het intrekken van het bestreden besluit, maar kan ook met een kleine aanpassing in het besluit, een zaak tot ieders tevredenheid worden afgehandeld. Dat maakt dat de advisering van de commissie niet altijd in lijn is met hetgeen Delfland heeft bedacht, of niet altijd passend is in de wijze waarop Delfland de bedrijfsprocessen inricht. De commissie heeft het afgelopen jaar gemerkt dat de vragen die de commissie stelt of de adviezen die de commissie uitbrengt, in sommige gevallen als negatief worden ervaren. De commissie zou liever zien dat Delfland de vragen en adviezen van de commissie ziet als kansen tot verbetering.

Een zaak die de commissie daarin noemt is de afwijzing van een verzoek om subsidie voor het nemen van klimaatadaptieve maatregelen. In die zaak heeft Delfland, ondanks dat bezwaarmaker verder volledig aan de voorwaarden voldeed en hij met de maatregelen die hij genomen heeft, aansluit bij de wens van Delfland om samen met de burgers te komen tot wijken die klimaatbestendiger zijn, toch vastgehouden aan de voorwaarde dat een aanvraag drie maanden van tevoren moet worden ingediend en daarop het verzoek afgewezen. De commissie heeft niet alleen naar de regelgeving van Delfland gekeken (waarin Delfland overigens niet kon uitleggen waarom het van belang is dat een aanvraag drie maanden van tevoren wordt ingediend), maar ook naar het doel van de regeling, de omstandigheden waarom het verzoek niet eerder is ingediend en de gevolgen van het wel verlenen van de subsidie (onder meer is gekeken naar het beschikbare subsidiebedrag en het tot dan toe uitgekeerde bedrag). Uiteindelijk is de commissie tot de conclusie gekomen dat het afwijzen van het verzoek op alleen die voorwaarde, onredelijk is. De commissie meent dat Delfland ook zelf tot die conclusie had kunnen komen, als breder naar deze zaak gekeken was. De commissie hoopt dat Delfland in de toekomst bij beoordeling van verzoeken breder kijkt dan alleen het toetsingskader en nog een kritisch kijkt naar nut en noodzaak van de voorgeschreven procedurele regels.

Delft, 19 februari 2017

De Bezwaarschriftencommissie Awb Delfland,

De voorzitter,

Mr T.M. Poos- Oude Lenferink

De secretaris,

R. van Dijke